

Massatge tai

Un relat de: [trumfa](#)

Història d'un que es volia dutxar (i res més):

Hi ha situacions que donem per suposades i que de vegades no son com semblen. Heus ací la narració d'un massatge thai.

Bangkok: 9 del matí. Arriba l'avió procedent de Karachi. Tot i que el vol ha estat curtet la gent surt amb aquell tel de suor que no t'abandona en aquelles terres.

El nostre home té 10 hores abans d'enllaçar amb el proper vol. I com sempre no pensa perdre el temps. Surt del control de duanes amb una idea fixa al cap: vol visitar la ciutat i dutxar-se abans de començar la ruta Bangkok - Dubai - Frankfurt - Barcelona. De fet porta el cansament acumulat d'unes setmanes girant per Bangla Desh i el Pakistà i l'arribada a Tailàndia li dóna vida. Tot es més cosmopolita aquí. Ja no cal tapar les dones ni pelar els plàtans a mida que els vas cruspint, aquí tothom fa les coses com pot i li sembla.

A la oficina de turisme oficial de l'aeroport l'informen d'un sistema per visitar la ciutat prou interessant (un xòfer i una guia per tot el dia al preu de 12€). L'home accepta encantat. El porten a la ciutat en un taxi i allí es troba amb la guia i el xòfer. Tot perfecte.

Arrenquen i comença un dia de visitar temples budistes. La guia li explica la història dels reis que han anat desfilant pel país i com cada un d'ells s'ha fet el seu temple. També li ensenya les escultures amb influències xineses o índies, records d'acostaments al veïnat.

I amb això que entre temples, làmines d'or i ofrenes es passa mig dia i l'home cada vegada se sent més xop. Així que li comenta a la guia que li agradaria anar a algun hotel per dutxar-se. I es aquí quan la guia li explica que si el que vol es un hotel només per rentar-se potser seria millor que provés un massatge thai. Es dutxaria igual i podria provar un massatge ben relaxant. Ella li diu que cada més n'hi fan un. L'home, que en aquell moment no desitjava contacte carnal, tan sols contacte aquàtic, va replicar a la guia enèrgicament però educada que no volia cap servei extra, només aigua. La guia thai, un metre cinquanta i vint-i-cinc quilos de simpatia l'encara ferotge i li explica que el que li proposa és una cosa ben seriosa.

En vista de l'ímpetu de la nativa, el viatger accepta (a veure de que va tot això). I el porten a una casa molt endreçada a on es troba una recepció tipus hotel. Una senyora amb vestit típic li ofereix de seure al mateix temps que el convida a un te i li porta la carta de preus i serveis. Sort en té de la guia que li explica el que vol dir cada cosa. I l'home es queda amb el servei mínim, 2 hores, quina bestiesa si quan va al seu poble amb mitja hora en té prou perquè el rematin.

Un cop feta la tria apareix la massatgista. Una senyora d'una cinquantena d'anys vestida amb roba típica però d'un sol color verdós tipus sala d'operacions.

La massatgista acompanya al senyor i la guia fins a una de les sales de massatges. Aquesta és una cambra a on hi ha dues lliteres, unes tovalloles, lloc per desar la roba i, per fi, un aparell d'aire condicionat i LA DUTXA. Per primera vegada en la darrera hora l'home se sent feliç. La guia li explica el procediment: s'ha de despullar, dutxar-se i esperar amb la tovallola a la cintura a que torni a aparèixer la massatgista. I ja tens l'home feliç despullant-se amb els ulls fixos en la petita cabina de la felicitat. Una vegada que la guia comprova que a tot arreu la gravetat funciona igual, li diu que l'esperarà al cotxe per acabar la visita. En aquestes que el nostre home la convida a quedar-se però ella defuig la invitació. Tu mateixa pensa l'home. Jo estic aquí a la gloria amb aquest trasto japonès que em va enviant onades d'aire fresc.

L'home es dutxa i ja més feliç que un pèsol s'embolica la tovallola i s'encamina a la llitera més propera a l'aparell condicionador.

I arriba la massatgista, tota rialla però ni idea d'anglès. Dues hores d'interessant conversa medita el client. La dona fa una mena de recipient amb una tovallola que l'indica a l'home que és a on ha de posar el cap. És una llitera sense forat. Es veu que ho fan així per aquí.

I comença el massatge amb essència de llimona que havia triat el client (era l'únic aroma que va poder identificar). Primer l'esquena, tot molt suau, això va bé pensa l'home, res a veure amb el Terminator del poble que li fa cruixir totes les vertebres cada vegada.

I arriba el moment de fer les cames. La cosa es comença a complicar perquè el viatger nota que li treu la tovallola i li deixa una natja al descobert mentre que l'altre li manté tapada.

I s'inicia el massatge de la natja esquerra. Entre la fresqueta de l'aire condicionat que li glaça l'esquena i el fregadís d'aquelles mans que cada vegada quan arriben al peu tornen a començar al maluc i com qui no vol la cosa freguen amb els dits els testicles, l'home es pensa que allò es el paradís.

Arriba el torn a l'altre cama i es repeteix l'operació: natja tapada i l'altre al descobert. I anar fregant l'escrot del pobre desgraciat.

Arriba l'hora de fer el frontal. Mitja volta al damunt de la llitera. La massatgista havia enretirat la tovallola mentre el client es girava. Una vegada en la posició correcta li torna a tapar la zona genital i comença la operació pit i

braços. Tot segueix un ritme molt suau i compassat. Fins que torna a tocar l'hora de les cames. Comença per la cama dreta fregant l'engonal del pacient. I va baixant fins arribar als peus. D'una manera molt, molt suau i lenta... Com que sembla que la tovallola s'ha convertit més en un destorb que en una ajuda (entre les mans de la massatgista i la força de la natura empenyent amunt), la senyora decideix enretirar-la. I així pot treballar amb més comoditat. Algun dia explicaré com ho fan en alguns llocs per dominar la força de la natura i poder treballar a gust, quin mal només de pensar-ho...

I ara aprofita per fer un massatge curt pel penis...(no fos cas d'un ja està fet, bé tampoc no era la Beyoncé, però amb aquests occidentals incultes mai se sap).

I finalment toca la repassada a la cama esquerra, sense oblidar-nos de passar per la zona escrotal...

Quan a l'home ja li semblava que durava massa la funció, la senyora el convida a posar-se la tovallola i a seguir-la a una zona que ell ja havia vist en entrar.

Era una estança llarga amb tot de llits a terra i que es podien separar entre ells per unes cortines.

El convida a estirar-se en el llit d'esquenes i la dona se li llença al damunt. Li arreplega un braç i li passa per darrera l'esquena (al més pur estil Harry el Brut). I vinga a estirar-lo, a veure si el desencaixem. I seguidament l'altre braç.

I ara li toca a una cama i després a l'altre. I ara li demana que es posi de panxa enlaire.

Quan el té de panxa enlaire es dedica a estirar els dits de la mà un a un, fent-los petar. La mà esquerra no dóna problemes, peten tots, però a la mà dreta el dit petit es resisteix. L'home li diu a l'assassina que no s'hi encaparrí, que no vindrà d'un. A més és el petit. Podem fer veure que ni tu ni jo ho sabem... Però no, la feina s'ha de fer ben feta i cada dos minuts la bèstia humana s'abraona sobre el pobre dit petit que ja no sap ni a on amagar-se fins que al final cedeix i fa un tímid "clec". Apareix un somriure de triomf a la cara de la tailandesa. Que es devia pensar aquest caucàsic, que no podria amb ell?

I una vegada li ha fet regirar els braços per darrere el cap i ella s'hi ha llençat al damunt per comprovar si tota la musculatura dels múscles resistia, arriba la part més brutal de la sessió de tortura.

Els peus. Els rebrega de totes les maneres possibles fent que el peu toqui el maluc i així fent aparèixer músculs fins aleshores inexistents o adormits.

I quan el viatger ja es pensava que s'havia acabat el patiment, anem a destensar els dits del peu. Aquests han de cruixir com els de les mans. De moment hem tingut sort i no n'hi ha hagut cap de rebel. S'ho deuen haver parlat amb els col·legues de les mans...

I ara és quan la Rottenmeier agafa un dit i el força cap amunt i a un costat mentre amb l'altre mà subjecta els altres, no fos cas que el volguessin acompanyar. I així amb el 10 dits. Però l'home per dins somriu: segur que ja no em queda cap múscul per aixafar, estirar, rebregar...

Quan acaba la teràpia podal el viatger es relaxa. Si no fos perquè fa molt que no fumo ara podria fer una cigarreta es diu mentre assaboreix la victòria sobre aquella petita fúria.

La dona fa un gest de relaxació i es dirigeix lentament cap al cap de l'home. És el torn de les orelles. Les estira i apreta fins que es dóna per satisfeta. I ara passem a la zona ocular. Res no s'escapa, celles, parpelles,... Lifting total. I finalment el nas. Amb el cap a la falda i amb llurs cames aguantant-lo (no hi ha escapatòria Flannagan), estira una aleta nasal. I hi torna fins a deu vegades. I ara ho repetim amb l'altre.

Al final la presa deixa el cap de la víctima dolçament sobre aquella mena de tatami. I li demana si vol un te.

L'home, mig mort, es reviscola per un moment i li demana si no podria ser una cervesa.

El viatger segueix a la seva raptora (mai a menys d'un metre, encara es podria tornar a encarar) fins a la recepció i allí es troba la cervesa.

I se'n va de Bangkok fent-se aquesta reflexió: els tailandesos tenen poder telepàtic? Hi havia càmeres i micròfons espiant? O serà que tots els occidentals demanen cervesa després d'una lluita aferrissada?

Recomanació: Nois i noies, la primera part es totalment recomanable però quan veieu el tatami recordeu-vos-en que se us ha fet tard i que teniu una cita inajornable. Que un altre dia serà...